DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 19 stycznia 1956 **Nr 1** **Poz. 1—2**

TREŚĆ:

1.

OKÓLNIK Nr KS 31/55
z dnia 20 grudnia 1955 r.

w sprawie wytycznych do wprowadzenia zmian i uzupełnień w branżowych planach kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

1. W związku z wprowadzoną na rok 1956 zmianą pojęcia sprzedaży produkcji w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego oraz celem uproszczenia zasad ewidencji Ministerstwo Finansów podaje wytyczne do wprowadzenia zmian i uzupełnień w branżowych planach kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (budowlano-montażowych, geologicznych, geodezyjnych itp.), opartych na ramowym planie kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 1952 r. w sprawie ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego na rok 1953 — Monitor Polski Nr A-50, poz. 681 i z r. 1954 Nr 11, poz. 275), zawarte w załączniku do niniejszego okólnika.

2. Wytyczne odnoszą się również odpowiednio do branżowych planów kont dla państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych prowadzących księgowość w oparciu o ramowy plan kont dla terenowych przedsiębiorstw budowlanych (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 września 1952 r. w sprawie ramowego planu kont na rok 1953 dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego terenowych przedsiębiorstw budowlanych — Monitor Polski Nr A-94, poz. 1460 i z r. 1954 — Nr 11, poz. 275) oraz do branżowych planów kont dla spółdzielni budowlanych.

3. Zmiany w branżowych planach kont w oparciu o załączone wytyczne powinny byc przeprowadzone w trybie przewidzianym w § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski Nr A-67, poz. 851).

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

Załącznik do okólnika
Nr KS 31/55 z dnia 20 grudnia 1955 r.

Wytyczne w sprawie wprowadzenia zmian i uzupełnień w branżowych planach kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

Dział I.

1. W związku z przyjęciem od dnia 1 stycznia 1956 r. w odniesieniu do przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego założenia, że

   za sprzedaną produkcję (budowlano-montażową, projektową, geologiczną itp.) uważa się produkcję, która objęta została podpisanymi przez kierownictwo robót i przedstawicieli zleceniodawcy protokółami stanu lub odbioru robót (względnie innymi odpowiednimi protokółami, z wyjątkiem protokółów zastępczych) i w oparciu o te protokóły zafakturowaną wg stanu na określony dzień, np. ostatni dzień miesiąca,

   wyjaśnia się, iż we wszystkich branżowych planach kont przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego wprowadzić należy poniżej podane urządzenia analityczne oraz stosować opisane sposoby dokonywania zapisów księgowych.

2. W ramach konta 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane" wprowadzić należy konta analityczne:
   „Faktury za roboty wykonane — nie przesłane do inkasa".

3. Poszczególne konta analityczne do konta 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane" uszeregować należy następująco:

179/1 — „Faktury za roboty wykonane przez przedsiębiorstwa państwowe — nierefakturowane"
179/2 — „Faktury za roboty wykonane przez inne przedsiębiorstwa — nierefakturowane"
179/3 — „Towary wysłane"
179/4 — „Usługi wykonane"
179/5 — „Faktury za roboty wykonane siłami własnymi — nie przesłane do inkasa"
179/6 — „Faktury (refaktury) za roboty wykonane siłami obcymi — nie przesłane do inkasa"

Poz. 179/1 obejmuje faktury podwykonawców państwowych za wykonane roboty, które do końca okresu nie zostały zafakturowane zleceniodawcy.

Poz. 179/2 obejmuje analogiczne faktury innych jednostek (spółdzielczych, rzemieślniczych itp).

Poz. 179/3 zawiera faktury niezłożone do banku na inkaso a przy rozrachunkach pozainkasowych nie wysłane do zewnętrznego odbiorcy (np. innego przedsiębiorstwa, zjednoczenia itp) — do końca miesiąca, dotyczące towarów wysłanych w ostatnich dniach danego miesiąca.

Poz. 179/4 zawiera faktury określone w poz. 179/3 dotyczące usług wykonanych na rzecz zewnętrznych odbiorców przez komórki pomocnicze: eksploatacji sprzętu, transportu lub inne komórki.

Poz. 179/5 zawiera faktury za roboty wykonane własnymi siłami, sporządzone w oparciu o protokóły stanu lub odbioru robót według stanu na koniec miesiąca, które do końca miesiąca nie zostały przesłane na inkaso (przy rozrachunkach inkasowych) lub do zleceniodawcy (przy rozrachunkach poza inkasowych).

Poz. 179/6 zawiera faktury (częściowe kwoty faktur) własne jak w poz. 179/5, dotyczące robót wykonanych siłami obcymi.

Saldo kont analitycznych 179/1 oraz 179/2 na koniec miesiąca zawierać może jedynie faktury za roboty budowlano-montażowe wykonane przez obcych wykonawców — nie

objęte fakturami własnymi sporządzonymi na koniec danego miesiąca.

Saldo kont analitycznych 179/3, 179/4, 179/5 i 179/6 obejmować może na koniec miesiąca faktury (własne), które w ciągu najbliższych dni miesiąca następnego złożone zostaną do banku na inkaso, a w przypadku rozliczeń pozainkasowych — przesłane do zleceniodawcy.

4. W związku z zasadą przytoczoną w pkt 1 stosować należy następujące księgowania faktur, sporządzonych według stanu na ostatni dzień miesiąca, za wykonaną produkcję podstawową (roboty budowlano-montażowe, projektowe, geodezyjne itp).

   a) księgowanie faktur na ostatni dzień miesiąca:
   Wn 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane, konto analityczne 179/5 — „Faktury za roboty wykonane siłami własnymi — nie przesłane do inkasa" lub 179/6 — „Faktury (refaktury) za roboty wykonane siłami obcymi — nie przesłane do inkasa".
   Ma 191 — „Sprzedaż robót" — odpowiednie konto analityczne.

   b) księgowanie pod datą złożenia faktur do inkasa lub wysyłki faktury rozliczanej w trybie pozainkasowym — do zleceniodawcy:
   Wn — odpowiednie konto rozrachunków,
   Ma 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane" konto analityczne 179/5 — „Faktury za roboty wykonane siłami własnymi — nie przesłane do inkasa" lub 179/6 — „Faktury (refaktury) za roboty wykonane siłami obcymi — nie przesłane do inkasa".

5. Koszt własny wykonanej siłami własnymi produkcji podstawowej zafakturowanej według stanu na koniec miesiąca należy wyksięgować z odpowiedniego konta produkcji jak:
   151 — „Produkcja budowlana",
   152 — „Montaż konstrukcji metalowych i innych elementów",
   153 — „Montaż przedmiotów wyposażenia technicznego",
   155 — „Prace projektowe, geologiczno-poszukiwawcze i naukowo-badawcze",
   — w ciężar konta 191 — „Sprzedaż robót".

6. Salda kont produkcji wymienionych w poprzednim punkcie zawierać może na koniec miesiąca jedynie koszty planowane robót niezafakturowanych według stanu na koniec miesiąca, objętych protokółami zastępczymi. Koszt planowany tych robót ustala się odejmując od kwoty wykazanej w protokóle zastępczym, stanowiącej wartość objętych tym protokółem robót według cen sprzedażnych (kosztorysowych), różnicę pomiędzy wartością kosztorysową tych robót i ich kosztem planowanym zgodnie ze wskaźnikiem obowiązującym w danym przedsiębiorstwie.

7. Odpowiednie zasady ewidencji sprzedaży należy stosować w odniesieniu do sprzedaży zewnętrznej dokonywanej przez jednostki sprzętowe, transportowe oraz inne jednostki produkcji pomocniczej, działające w ramach zjednoczeń (przedsiębiorstw) wykonawstwa inwestycyjnego.

8. Sprzedaż wewnętrzna powinna być ewidencjonowana według zasad dotychczasowych:
   Wn — konto 121 „Rozliczenie faktur i materiałów" lub odpowiednie konto kosztów,
   Ma — właściwe konto sprzedaży (rozdział XVI).

9. Wyjaśnia się, że zasady określone w pkt 1—8 nie dotyczą występujących w budownictwie następujących jednostek na pełnym rozrachunku gospodarczym: transportowych, przemysłowych (np. tzw. zjednoczenia produkcji pomocniczej), oddziałów zaopatrzenia robotniczego i innych jednostek (niezależnie od przynależności resortowej tych jednostek), które w myśl obowiązujących zasad powinny prowadzić swą księgowość w oparciu o właściwy dla nich ramowy plan kont.

Dział II.

Obowiązek stosowania konta 159 „Remonty bieżące" zachowuje się w samodzielnie bilansujących jednostkach sprzętowych, transportowych oraz produkcji pomocniczej.

W innych jednostkach koszty wykonywanych remontów bieżących księgować można bepośrednio w ciężar odpowiednich kont kosztów.

Dział III.

Należy skasować pozycję analityczną kosztów ogólnych „Narzuty na płace", łącząc tę pozycję z odpowiednią pozycją płac.

W związku z powyższym nomenklatura kosztów ogólnych obejmować będzie przykładowo:

1) w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych:
   161 — „Koszty administracyjno-gospodarcze",
   161/1 — „Płace podstawowe i uzupełniające oraz narzuty na płace pracowników administracyjno-gospodarczych i inżynieryjno-technicznych",
   161/2 — pozycja wolna,
   161/3 — „Koszty delegacji i przejazdów"
   161/4 — „Transport osobowy własnymi środkami",
   161/5 — „Amortyzacja i utrzymanie budynków i lokali administracyjnych",
   161/6 — „Szkolenie kadr",
   161/7 — „Koszty biurowe",
   161/8 — pozycja wolna,
   161/9 — „Inne koszty alministracyjno-gospodarcze",
   161/10 — „Narzuty na utrzymanie jednostki nadrzędnej".
   162 — „Inne koszty ogólne",
   162/1 — „Płace uzupełniające, dopłaty dla brygadzistów oraz narzuty na płace",
   162/2 — pozycja wolna,
   162/3 — „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy",
   162/4 — „Koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych",
   162/5 — „Koszty ochrony i dozoru budowy",
   162/6 — „Zużycie tymczasowych budynków i urządzeń budowy",
   162/7 — „Zużycie sprzętu budowlanego",
   162/8 — „Racjonalizacja, wynalazczość i normalizacja",
   162/9 — „Pozostałe inne koszty ogólne".

2) w biurach projektów:
   161 — „Koszty administracyjno-gospodarcze",
   161/1 — „Płace podstawowe i uzupełniające oraz narzuty na płace personelu kierowniczego i administracyjno-gospodarczego",
   162/2 — pozycja wolna,
   161/3 — „Koszty delegacji, przejazdów i przeniesień",
   161/4 — „Transport osobowy własnymi środkami",
   161/5 — „Amortyzacja i utrzymanie budynków i lokali biurowych",
   161/6 — „Wydatki biurowe",
   161/7 — „Koszty zaopatrzenia i składowania",
   161/8 — „Inne koszty administracyjno-gospodarcze",
   161/9 — „Narzuty na utrzymanie jednostek nadrzędnych",

162 — „Inne koszty ogólne",
162/1 — „Ekspertyzy i konsultacje w zakresie projektów",
162/2 — „Delegacje służbowe",
162/3 — „Płace uzupełniające oraz narzuty na płace podstawowe i uzupełniające personelu zatrudnionego bezpośrednio przy pracach projektowych",
162/4 — pozycja wolna,
162/5 — „Koszty materiałowe",
162/6 — „Koszty światłokopii, introligatorni itp."
162/7 — „Higienia i bezpieczeństwo pracy",
162/8 — „Przestoje",
162/9 — „Koszty opracowania standartów, normatywów oraz innych studiów",
162/10 — „Wydatki na racjonalizację i normowanie pracy oraz studia",
162/11 — „Pozostałe inne koszty ogólne".

Nomenklatura szczegółowa poszczególnych pozycji — z uwzględnieniem zlikwidowania pozycji „narzuty" — pozostaje bez zmian.

Dział IV.

W związku ze zmianami wprowadzonymi na 1956 rok w sprawozdawczości rzeczowej, a mianowicie w formularzu B-1 „Sprawozdanie z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej" oraz w związku ze zmianą pojęcia sprzedaży konto 191 — „Sprzedaż robót" winno zawierać następujące konta analityczne:

191/1 — „Sprzedaż robót wykonanych własnymi siłami",
191/2 — „Sprzedaż robót wykonanych obcymi siłami",
191/3 — „Zmniejszenia i zwiększenia faktur końcowych za roboty wykonane własnymi siłami w latach ubiegłych".
191/4 — „Zmniejszenia i zwiększenia faktur końcowych za roboty wykonane obcymi siłami w latach ubiegłych"

Poz. 191/1 zawiera faktury za roboty wykonane własnymi siłami w roku bieżącym zarówno na budowach noworozpoczętych jak i kontynuowanych oraz wszelkiego rodzaju zmniejszenia i zwiększenia, jakie występują w odniesieniu do faktur dotyczących tych robót w danym roku, przy czym przy robotach kontynuowanych niezależnie od faktu czy dotyczą robót wykonanych w danym roku sprawozdawczym czy w latach ubiegłych.

W pozycji tej rejestruje się również zmniejszenia i zwiększenia faktur końcowych, wystawionych w danym roku sprawozdawczym.

W pozycji 191/2 rejestruje się dane jak w pozycji 191/1 dotyczące robót wykonanych siłami obcymi.

W pozycji 191/3 ewidencjonuje się występujące w danym roku sprawozdawczym zmniejszenia lub zwiększenia faktur końcowych wystawionych w latach ubiegłych lub inne operacje dotyczące lat ubiegłych — np. spisanie kosztu własnego robót, — w odniesieniu do których nastąpił termin prekluzji. Pozycja ta obejmuje poprawki dotyczące robót wykonanych siłami własnymi.

W pozycji 191/4 rejestruje się poprawki analogiczne jak w pozycji 191/3 lecz dotyczące robót wykonanych siłami obcymi.

Dział V.

W związku z przyjętymi na rok 1956 nowymi zasadami ewidencji sprzedaży, faktury za wykonaną produkcję podstawową według stanu na dzień 31 grudnia 1955 roku należy zarejestrować według nowych obowiązujących na 1956 rok zasad, a mianowicie:

Wn 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane" zakładając odpowiednie konta analityczne.
Ma 191 — „Sprzedaż robót".

W sprawozdaniu finansowym (bilansie) sporządzonym na dzień 31 grudnia 1955 r. pozycję „Faktury za roboty wykonane siłami własnymi — nie przesłane do inkasa" należy wykazać w dziale B-1 aktywów rozdział IV, wykorzystując na ten cel jedną z niewystępujących w danej jednostce pozycji np. „Różne roboty do rozliczenia", zmieniając odpowiednio jej nazwę, a pozycję „Faktury za roboty wykonane siłami obcymi — nie przesłane do inkasa" w dziale B-2 aktywów.

Koszt własny produkcji niezafakturowanej na dzień 31 grudnia 1955 r. ustala się odejmując marżę zysku oraz zadania obniżki kosztów od kwoty ustalonej w protokóle zastępczym.

Dział VI

Celem pełnego dostosowania przepisów księgowych do zasad ustalania norm kosztorysowych należy wprowadzić następującą zmianę w zakresie ewidencji kosztów eksploatacji maszyn i mechanizmów budowlanych.

Robociznę robotników zajętych przy przemieszczaniu sprzętu w ramach wykonywania jednego obiektu (np. przestawienie dźwigu z jednej strony hali na drugą lub przestawienie dźwigu przy budowie wielkiego pieca) należy kwalifikować jako robociznę a nie jako koszty eksploatacji sprzętu.

Pozotałe zasady ujęcia kosztów przemieszczenia sprzętu (kosztów jednorazowych) pozostają bez zmian

Dział VII

W zakresie objętym niniejszymi wytycznymi nie stosuje się wytycznych zawartych w załączniku do pisma okólnego z dn. 17 listopada 1954 r. w sprawie wytycznych do uzupełnień branżowych planów kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych Nr KS 6588/5/54 (Dziennik Urzędowy Ministertwa Finansów, Nr 12, poz. 33).

2.

OKÓLNIK Nr FB 5/55
z dnia 31 grudnia 1955 r.
w sprawie fakturowania robót budowlano-montażowych, geologicznych i geodezyjnych wykonywanych po dniu 1 stycznia 1956 r.

W celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego fakturowania robót budowlano-montażowych wykonywanych po dniu 1 stycznia 1956 r. oraz kontroli właściwego zastosowania mnożników dla przeliczenia wartości kosztorysowej robót z poziomu cen 1955 r. na poziom cen 1956 r., w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego wyjaśnia się, co następuje:

1. Przy rozliczeniach robót budowlano-montażowych, geologicznych i geodezyjnych wykonywanych po dniu 1 stycznia 1956 r. na podstawie dokumentacji kosztorysowej opracowanej według norm i cen obowiązujących w 1955 r. należy stosować mnożniki przeliczeniowe (M), określone zarządzeniem Nr 404/55 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie ustalenia mnożników dla przeliczenia wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych, geologicznych i geodezyjnych na poziom cen 1956 r

2. W dokumentach rozliczeniowych stanowiących podstawę do wystawienia faktury (protokół stanu i wartości robót, obliczenie wartości robót, wykaz cen jednostkowych i inne) należy w odniesieniu do robót wykonywanych przez poszczególnych wykonawców i podwykonawców w rubryce przeznaczonej do wpisania mnożnika stosowanego dla przeliczenia cen kosztorysowych na ceny bieżące 1955 r. podać ten mnożnik w liczniku — w mianowniku zaś mnożnik ustalony dla poszczególnego wykonawcy (podwykonawcy) dla przeliczenia wartości kosztorysowej robót na poziom cen 1956 r. (pkt 1).

Wartość kosztorysową robót należy pomnożyć przez mnożnik podany w liczniku, a następnie uzyskany wynik pomnożyć przez mnożnik (M) podany w mianowniku. W rubryce dokumentów rozliczeniowych, przewidzianej do określenia wartości robót według cen bieżących, należy wykazać jedynie kwotę uzyskaną w wyniku obu wyżej podanych przeliczeń.

3. W przypadku, gdy dokumenty rozliczeniowe są sporządzane odrębnie przez każdego wykonawcę, np. przy rozliczeniach dokonywanych w trybie i na zasadach zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 maja 1955 r. w sprawie rozliczeń za roboty budowlano-montażowe fakturami miesięcznymi na podstawie częściowych odbiorów robót (Monitor Polski Nr 57, poz. 704) dla uzyskania wartości wykonanych robót według cen bieżących 1956 r. należy w zestawieniu wartości robót w rubryce „j" podawać wartość robót według poziomu cen 1955 r. i przeliczać łączną sumę wartości robót dla danego wykonawcy za pomocą mnożnika M na poziom cen 1956 r.

4. Mnożniki przeliczeniowe M stosuje się do całkowitej wartości robót, obejmującej również dodatkowe koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych i koszty robót zimowych, obliczone według stawek procentowych obowiązujących w 1955 r. W przypadku, gdy obliczenie tych kosztów dokonywane jest w odrębnych dokumentach rozliczeniowych, należy w tych dokumentach podać, jako podstawę obliczenia wymienionych kosztów, wartość robót przeliczoną na poziom cen 1956 r.

5. W przypadku wykonywania w 1956 r. robót na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej opracowanej w oparciu o katalogi scalonych norm kosztorysowych i cenniki montażu maszyn i urządzeń, obowiązujących od dnia 1 stycznia 1956 r., należy w dokumentach rozliczeniowych podawać wartość robót wyłącznie w rubryce przeznaczonej do podawania wartości robót według cen bieżących.

Dyrektor Departamentu Fr. Juchacz

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych oraz blankietów kart rejestracyjnych.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowania kasowego kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 seria „S" od Nr 113481 do Nr 113485 zagubione przez poborcę skarbowego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bytomiu ob. Wasilewskiego Mariana.

2) blankiety pokwitowania kasowego kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 Seria „H" od Nr 280539 do Nr 280600 zagubionego przez poborcę skarbowego Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Żoliborz ob. Martyniuka Jerzego.

3) blankiety pokwitowania kasowego wzór Nr 1 od Nr 20751 do Nr 21000 zagubionych przez pracownika Gromadzkiej Rady Narodowej w Leścach powiat Puławy.

4) blankiety pokwitowania kasowego kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 Seria PW od Nr 695635 do Nr 695700 skradzionych pracownikowi Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej Solniki Wielkie powiat Oleśnica.

5) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 Seria M od Nr 836201 do Nr 836300, seria AB od Nr 46001 do Nr 46100 oraz kwitariusz PZU seria AB od Nr 313901 do Nr 313950 skradzione inkasentowi Gromadzkiej Rady Narodowej Węgorze pow. Nowogard.

6) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego podatku gruntowego seria A.H. od Nr 0207954 do Nr 0208000 oraz kwitariusza PZU seria B.B. od Nr 0251738 do Nr 0251750 skradzione inkasentowi Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Surałach pow. Kolno ob. Karwowskiemu Maksymilianowi.

7) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 od Nr 27521 do Nr 27770 oraz kwitariusza PZU od Nr 0363351 do Nr 0363400 AI, skradzionych inkasentowi podatkowemu gromady Skic pow. Złotów ob. Kotarakowi Antoniemu.

8) blankiety pokwitowań kasowych kwitariuszy Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń od Nr 153151 do Nr 153200 i od Nr 153201 do Nr 153250 oraz kwitariuszy podatku gruntowego wzór Nr 1 Seria A.H. od Nr 196301 do Nr 196400 i od Nr 196601 do Nr 196700 zagubionych przez pracownika Gromadzkiej Rady Narodowej w Nasutach pow. Gołdap.

9) karty rejestracyjne wzór Min. Fin. 462 od Nr 126160 do Nr 126179 zagubione w czasie transportu.

10) blankiety pokwitowań z kwitariusza P.Z.U. seria A.O. od Nr 181251 do Nr 181300, zagubione przez inkasenta Gromadzkiej Rady Narodowej w Leścach pow. Puławy ob. Kierskiego Stanisława.

11) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego seria A.H. od Nr 0686577 do Nr 0686600, kwitariusza na należności różne od Nr 25946 do Nr 26200 oraz kwitariusza P.Z.U. seria A.K. od Nr 042607/6 do Nr 042610/0 zagubione przez inkasenta Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Sidzinie pow. Grodków ob. Łopota Władysława.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 1.

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5399-56-15.000. B-7-21098